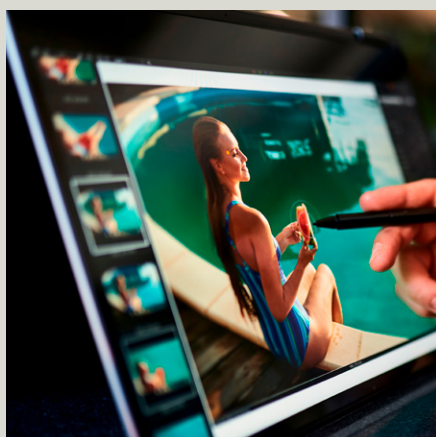

Intellectual Property Perspective

Design | Markedsføring | Ophavsret | Patenter | Teknologi | Varemærker

INDHOLD

- 4 Brug af (fremtidig) bæredygtighed i markedsføringen
- 6 Sø- og Handelsretten afsiger central afgørelse i midlertidig forbudssag
- 10 Metaverset, NFT'er og IP-krænkelser
- 13 Nye mærkningsregler på vej for retoucherede billeder
- 14 Beskyttede oprindelsesbetegnelser i lyset af fetadommen

Forord

I en tid med teknologisk udvikling, tiltagende globalisering og international konkurrence er indtægtpotentialet fra IP stadig stigende, og for mange virksomheder er IP lige så vigtigt som at have adgang til råvarer eller et produktionsgrundlag. Samtidig bliver IP-krænkelser stadig mere komplekse, hvorfor virksomheders behov for at beskytte og håndhæve deres rettigheder vokser sig større.

Som én af de største og mest specialiserede afdelinger for IP i Danmark ønsker vi at sætte fokus på IP-området, som i takt med den foranderlige virkelighed bliver mere kompliceret og internationaliseret.

I magasinet "Intellectual Property Perspective" kan du læse om nogle af de mest interessante nyheder inden for IP-området. Vi dykker ned i både aktuelle emner og emner, som vi oplever kan være svære for virksomheder at forholde sig til. Samtidig kan du læse om emner, som fortjener øget fokus og kendskab.

Formålet er at klæde jeres virksomhed på og sikre jer de bedste betingelser for udvikling, udnyttelse og beskyttelse af jeres IP-potentiale.

I denne udgave kan du blandt andet læse om, hvorvidt du kan bruge begrebet bæredygtighed i din markedsføring. Du kan også læse om den langstrakte sag vedr. den beskyttede oprindelsesbetegnelse "feta", som nu har fundet sin endelige løsning. Erhvervsministeriet har sendt udkast til et lovforslag om mærkningspligt ved retoucherede billeder, hvor der er lagt op til en pligt til mærkning af retoucherede billeder. Du kan læse mere om, hvilke billedændringer der vil kræve mærkning.

God læselyst!

Brug af (fremtidig) bæredygtighed i markedsføringen

Opmærksomheden omkring klimavenlige produkter har næppe nogensinde været større, og mange erhvervsdrivende har iværksat flere initiativer for at opnå en mere bæredygtig fremtid. Det er også naturligt, at sådanne initiativer ønskes omtalt og markedsført, men det vigtigt at huske på, at der er en række krav til anvendelse af miljø- og klimarelaterede udsagn i markedsføringen, herunder pligt til at kunne dokumentere rigtigheden af faktuelle forhold. Dette gælder også, når der bruges udsagn om fremtidige ambitioner.

Kan et produkt være bæredygtigt?

Forbrugerombudsmanden har i sin kvikguide om miljømarkedsføring (2021) ([Rapport \(forbrugerombudsmanden.dk\)](https://forbrugerombudsmanden.dk)) angivet, at det er meget vanskeligt at kalde et produkt mv. for bæredygtigt uden at vildlede. En bæredygtig udvikling skal kunne opfylde de nuværende generationers behov uden at bringe fremtidige generationers mulighed for at opfylde deres behov i fare. Der er derfor meget strenge dokumentationskrav, for så vidt angår bæredygtighed. Det angives dog også i kvikguiden, at markedsføring af, at en virksomhed tilstræber bæredygtighed eller laver bæredygtige tiltag, er mulig, så længe krav om tilstrækkelig dokumentation mv. er opfyldt.

Påstande om fremtidige tiltag for bæredygtighed

Det generelle udgangspunkt ved brug af miljøudsagn i markedsføringen er, at produkter kun må markedsføres gennem udsagn, der er relevante for produktet, og udsagnene skal angå eksisterende forhold eller forhold, der med stor sandsynlighed vil eksistere i produktets levetid. Dette gælder også ved udsagn om fremtidige tiltag for bæredygtighed. Det kan være vanskeligt at opfylde, når de tiltænkte mål ligger ude i fremtiden, men der skal være fokus på, at udsagn bliver konkretiseret og mest muligt tager udgangspunkt i dokumenterede og kendte forhold. Inddrages der irrelevante forhold eller overgøres betydningen af eksempelvis virksomhedens mulighed for at nedbringe CO₂-udslip, vil der være tale om vildledende markedsføring i strid med markedsføringslovens §§ 5 og 6 (vildledningsforbuddet).

Påstande om fremtidig bæredygtighed kan både komme til udtryk igennem etiske og miljømæssige påstande. Etiske påstande vil være udsagn som f.eks. "[Virksomheden] modkæmper børnearbejde" og "vi arbejder for at forbedre dyrevelfærd", mens miljømæssige påstande vil være eksempelvis "Vi arbejder for en grønnere fremtid" og "[Virksomheden] vil i 2030 alene benytte vindenergi på vores lokaliteter". Vildledningsforbuddet og dokumen-

tationskravet gælder, uanset hvilken type udsagn der er tale om, herunder også om der evt. er tale om et kombinationsudsagn. Der findes derfor ikke nogen "frikort" på dette område, og både generelle og konkrete påstande om fremtidig bæredygtighed skal kunne dokumenteres tilstrækkeligt.

Der stilles højere krav til dokumentation, når der anvendes generelle udsagn, idet der i så fald kræves en livscyklusanalyse. Af hensyn til dokumentationskravene og ikke mindst forbrugernes forståelse af udsagnene bør virksomhederne være så specifikke i deres markedsføring som muligt. Dermed kan det være mere praktisk og håndgribeligt at have fokus på meget konkrete fremtidige mål eller forbedringer af produktet, herunder ved at tilknytte disse til eksempelvis konkrete aspekter af produktet eller dele af produktets "rejse" (såsom produktion, transport, muligheder for genanvendelse osv.).

En plan for fremtidig bæredygtighed?

Information om virksomhedens fremtidige planer for bæredygtighed kan blive meget vag eller ikke retvisende reflektere virksomhedens reelle handlinger. Det ændrer dog ikke på, at brug af information om fremtidige planer i markedsføringen (også) skal kunne dokumenteres.

Eksempelvis skal en plan om at reducere sin CO₂-udledning være verificeret af en uafhængig instans, og virksomheden bør også have et klimaregnskab for den nuværende udledning og det forventede udslip i fremtiden.

Hvis virksomheden markedsfører produkter igennem løfter om fremtidig bæredygtighed, f.eks. brug af vindenergi i produktionen, så er det vigtigt, at der er en plan for, hvordan produktet løbende bliver mere bæredygtigt ud fra nogle konkrete målbare egenskaber. Planen, der dokumenterer udviklingen, skal også være igangsat eller umiddelbart forstående.

Fremtidige målsætninger og planer om at opnå fremtidig bæredygtighed bør derfor alene bruges, hvis virksomheden har klare og konkrete handlingsplaner for at opnå målsætningerne, resultaterne er målbare, og de krævede handlinger reelt bliver prioriteret.

Miljø- og klimaanprisninger?

Anprisninger er udsagn, som enten er så subjektive og så stærkt overdrevne, at det er klart for modtageren, at udsagnene ikke bør tages for pålydende, eller så vage og ukonkrete, at det ikke giver mening at opstille et dokumentationskrav. Eksempelvis vil et enkeltstående

udsagn som "byens bedste baker" som udgangspunkt være en anprisning, hvor dokumentation for rigtigheden ikke kræves.

I forhold til miljø- og klimaudsagn er det derfor vigtigt at bemærke, at området ikke er egnet til anvendelse af anprisninger. Det skyldes, at udsagn som "byens mest bæredygtige virksomhed" eller "den bedste plan for fremtidig bæredygtighed" i sidste ende er en reel sammenligning med andre virksomheder og deres miljømæssige initiativer. Selv om sammenligningen er indirekte, skal den stadig være objektiv og baseret på faktuelle og målbare forhold. Sådanne udsagn skal derfor kunne dokumenteres fuldt ud.

Løbende opdatering er vigtig

Uanset hvilke initiativer der er tale om, skal virksomheden løbende sammenholde planen med de opnåede og forventede resultater og ikke mindst foretage justeringer, hvis nødvendigt. Det kan ske, at ambitionen var for stor, de planlagte handlinger ikke gav det ønskede resultat, eller der opstod forhindringer. Afhængigt af omstændighederne kan det derfor kræve både ændringer i dokumentationen, handlingsplanen og den fremtidige markedsføring, herunder de anvendte udsagn. Ellers kan virksomheden risikere at have overtrådt vildledningsforbuddet.

Kontakt

Pia Kirstine Voldmester
Partner
Dir. +45 38 77 10 15
Mob. +45 26 86 64 28
pkv@kromannreumert.com

Daiga Grunte-Sonne
Director, Advokat
Dir. +45 38 77 41 18
Mob. +45 61 20 99 95
dso@kromannreumert.com

Michala Sønderby
Advokatfuldmægtig
Dir. +45 38 77 12 70
Mob. +45 53 88 45 51
miso@kromannreumert.com

Sø- og Handelsretten afsiger central afgørelse i midlertidig forbudssag

I en afgørelse af 17. juni 2022 har Sø- og Handelsretten taget stilling til det vigtige spørgsmål, om en patentansøgning kan danne grundlag for en sag om midlertidigt forbud og påbud.

Sagens nærmere omstændigheder

I henholdsvis marts og april 2022 indgav tre selskaber fra den globale lægemiddelkoncern Novartis anmodninger om midlertidigt forbud og påbud mod en række konkurrerende selskaber, herunder et dansk datterselskab til den amerikanske lægemiddelvirksomhed Viatrix, vedrørende selskabernes markedsføring og salg af lægemidler, der indeholder aktivstoffet Fingolimod. Fingolimod anvendes til behandling af multipel sklerose.

Som grundlag for anmodningerne om midlertidigt forbud og påbud påberåbte Novartis sig en verserende ansøgning om europæisk patent. De sagsøgte selskaber modsatte sig anmodningerne og gjorde gældende, at sagerne skulle afvises, allerede fordi Novartis, uden et formelt udstedt patent, ikke havde den fornødne retlige interesse i at få afgjort det spørgsmål, som sagerne vedrørte.

Manglende retlig interesse

Under sagernes forberedelse, og efter anmodning fra de sagsøgte, besluttede retten, at formalitetsspørgsmålet om sagernes eventuelle afvisning på grund af Novartis' manglende retlige interesse skulle udskilles til særskilt behandling og forlods afgørelse efter mundtlig forhandling af spørgsmålet.

Novartis' patentansøgning var oprindeligt blevet afslået af det Europæiske Patentkontors ("EPO") Prøvelsesafdeling ("Examining Division"), som fandt, at patentansøgningen savnede nyhed i forhold til kendt teknik på prioritetsdatoen. Novartis appellerede afgørelsen til EPO's Tekniske Appelkammer ("TBA"), som ophævede Prøvelsesafdelingens afgørelse. TBA fandt, at ansøgningen opfyldte patentbarhedsbetingelserne. TBA hjemviste derfor sagen til Prøvelsesafdelingen med påbud om, at patentet skulle udstedes, med en beskrivelse, som var tilpasset patentkravet.

I lyset af TBA's afgørelse var det et ubestridt forhold i sagen, at patentet ville blive meddelt på et tidspunkt, men der var ikke enighed mellem parterne om det forventede tidspunkt for, hvornår patentet ville blive endeligt udstedt.

Konkret og aktuel tvist

Novartis gjorde gældende, at man havde fornøden retlig interesse i at anlægge sagen og at få fremmet sagsbehandlingen, selvom der endnu ikke forelå et udstedt patent. Novartis begrundede bl.a. dette synspunkt med, at der ikke var tvivl om (i) patentkravets ordlyd, (ii) at patentet ville blive udstedt, og (iii) at dette efter alt at dømme ville nå at ske inden en mundtlig hovedforhandling om sagens materielle spørgsmål.

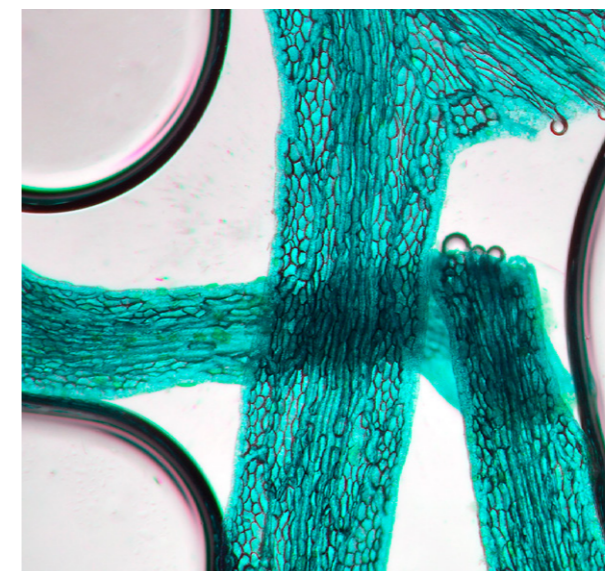
Heroverfor gjorde de sagsøgte gældende, (i) at der endnu ikke forelå et udstedt patent, (ii) at det var uklart, hvornår patentet ville blive udstedt, og (iii) at det langtfra var givet, at patentet ville nå at blive udstedt inden en

eventuel mundtlig hovedforhandling vedrørende sagens materielle spørgsmål. På den baggrund argumenterede de sagsøgte for, at der ikke forelå nogen "konkret og aktuel tvist" mellem parterne. En sådan (eventuel) tvist ville først kunne opstå på tidspunktet for patentets udstedelse, eftersom Novartis før dette tidspunkt utvivlsomt ikke ville have nogen eneret at håndhæve over for de sagsøgte. Selve eneretten til erhvervsmæssigt at udnytte en opfindelse stiftes først på tidspunktet for patentets udstedelse, hvorfor det notorisk ikke er muligt at krænke en patentansøgning. De sagsøgte handlinger var således fuldt lovlige, og selskaberne havde enhver ret til at være på markedet med deres produkter. Derfor skulle sagen afvises som følge af Novartis' manglende retlige interesse, udtrykt som manglende aktualitet.

Konsekvensbetragtninger

De sagsøgte påpegede endvidere, at det ville have vidtrækkende konsekvenser for det danske forbudsinstitut, hvis retten tillod, at sagen kunne anlægges og forberedes på et tidspunkt, hvor der utvivlsomt ikke forelå et udstedt patent og dermed ikke nogen eneret med virkning i Danmark. De sagsøgte bemærkede, at det ville resultere i et "digebrud", som efter al sandsynlighed ville åbne for talrige spekulative søgsmål, hvor sagsøgere, under forskellige omstændigheder, ville forsøge at afprøve grænserne for, hvor tidligt det ville være muligt at anlægge en midlertidig forbudssag på baggrund af en patentansøgning.

Herudover henviste de sagsøgte også til, at domstolene, ifølge en afgørelse fra Højesteret og efterfølgende landsretspraksis, ikke kan behandle sager, der vedrører spørgsmålet om verserende patentansøgningers gyldighed. Anbringender vedrørende det påberåbte patents ugyldighed er sædvanligvis en central del af danske

patentsager om midlertidige forbud og påbud, og såfremt retten ikke afviste sagen, ville det som følge af den fremhævede praksis fra Højesteret og landsretten være usikkert, i hvilket omfang sagsøgte parter ville kunne fremsætte ugyldighedsanbringender som led i deres forsvare i midlertidige forbudssager baseret på ikke-udstedte patenter, hvilket selvsagt ville føre til en urimelig retsorden for sagsøgte parter i patentforbudssager.

Sø- og Handelsrettens afgørelse

Sø- og Handelsretten (med tre juridiske dommere) afviste sagen og gav dermed de sagsøgte medhold i det udskilte formalitetsspørgsmål. Retten anførte, at Novartis' påstande om midlertidigt forbud og påbud - på tidspunktet for rettens afgørelse - ikke havde den fornødne aktualitet, hvorfor Novartis ikke havde retlig interesse i at få afgjort det spørgsmål, som sagerne vedrørte. Retten lagde i sin begrundelse for afgørelsen navnlig vægt på, (i) at EPO endnu ikke havde truffet en såkaldt "decision to grant" af det pågældende patent baseret på den påberåbte patentansøgning, (ii) at der endnu ikke var udstedt noget patent, og (iii) at der ikke var vished om, hvornår patentet eventuelt måtte blive udstedt og dermed få virkning i Danmark.

Det har længe været et uafklaret spørgsmål i dansk patentret, om det er muligt at anmode om og få udstedt midlertidigt forbud og påbud på baggrund af en verserende patentansøgning, og emnet har gennem en årrække været omdiskuteret blandt specialister og i den juridiske litteratur. Spørgsmålet er nu foreløbigt afgjort med Sø- og Handelsrettens centrale afgørelse af 17. juni 2022, som fastslår, at sagsøgere ikke har retlig interesse i at anlægge en midlertidig forbudssag inden patentets udstedelse. Kravet om, at sagsøger skal have retlig (aktuel) interesse i søgsmålet er bl.a. begrundet i hensynet til sagsøgte, som ikke skal tvinges til at afsætte væsentlige tidsmæssige og økonomiske ressourcer på at forholde sig til og forsvare sig i sager, der vedrører forhold, som muligvis måtte indtræffe på et tidspunkt i fremtiden.

Sagen verserer fortsat

Som følge af Sø- og Handelsrettens afgørelse må virksomheder vente med at indgive en eventuel anmodning om midlertidigt forbud og påbud, indtil der foreligger et tilstrækkeligt grundlag herfor. Afgørende for, hvornår denne betingelse kan anses at være opfyldt, synes ifølge Sø- og Handelsrettens præmisser (for så vidt angår europæiske patenter/patentansøgninger) at være, om der er udstedt en "decision to grant" af det påberåbte patent/den påberåbte patentansøgning. Novartis har kæret afgørelsen til Østre Landsret, hvor sagen fortsat verserer. Der er derfor endnu ikke taget endeligt stilling til spørgsmålet om, hvorvidt en patentansøgning kan danne grundlag for midlertidigt forbud og påbud.

Muligheden for at tillægge kære af afgørelser om midlertidigt forbud og påbud opsættende virkning

Den 17. juni 2022, dvs. samme dag som Sø- og Handelsrettens afgørelse i sagen, kærede Novartis afgørelsen til Østre Landsret. I kæreskriftet anmodede Novartis om, at Sø- og Handelsretten tillagde kæren opsættende virkning, således at de dage, som retten havde reserveret til en eventuel hovedforhandling af sagens materielle spørgsmål, forblev reserverede. Den 22. juni 2022 afslog Sø- og Handelsretten anmodningen, hvorefter Novartis indgav en tilsvarende anmodning til Østre Landsret den 28. juni 2022.

Selve anmodningen udløste et spørgsmål om, hvorvidt der overhovedet er hjemmel til at tillægge kære af Sø- og Handelsrettens afgørelser i midlertidige forbudssager opsættende virkning. Det følger udtrykkeligt af bestemmelsen i retsplejelovens § 427, stk. 2, at kære af Sø- og Handelsrettens afgørelser om forbud og påbud ikke har opsættende virkning for afgørelsen om forbud og påbud. Novartis fremhævede imidlertid særligt Højesterets kendelse af 25. marts 2010 (U.2010.1651H) til støtte for sin anmodning. Kendelsen vedrørte et kæremål fra landsret til Højesteret, hvor landsretten, som havde ophævet byrettens kendelse om midlertidigt forbud, helt ekstraordinært havde valgt at tillægge kæremålet til Højesteret opsættende virkning. Spørgsmålet om opsættende virkning blev i den pågældende sag selvstændigt kæret til Højesteret, som efter en gennemgang af forarbejderne til retsplejelovens dagældende § 650, stk. 2, fandt, at bestemmelsen ikke var til hinder for, at kæremålet tillagdes opsættende virkning.

De sagsøgte (indkærede) selskaber protesterede mod Novartis' anmodning om opsættende virkning, med den begrundelse, at der ikke er hjemmel til at tillægge sådanne kæremål opsættende virkning. De sagsøgte påpegede bl.a., at det fremgår af retsplejelovens § 427, stk. 2's, ordlyd, at kære ikke kan tillægges opsættende virkning, og at bestemmelsen må opfattes som lex specialis i forhold til de almindelige bestemmelser om kære i retsplejelovens § 393 og §§ 395-398a, hvorefter kære som udgangspunkt ikke har opsættende virkning, medmindre (i) andet er bestemt i loven, eller det (ii) bestemmes af den ret, hvis afgørelse kæres, eller (iii) den ret, hvortil afgørelsen kæres.

Østre Landsrets afgørelse vedrørende anmodningen om opsættende virkning

Østre Landsret gav de sagsøgte medhold i, at der under de foreliggende omstændigheder ikke var hjemmel til at tillægge kære af Sø- og Handelsrettens afgørelse opsættende virkning. Landsretten bemærkede i sine præmisser, at retsplejelovens § 427, stk. 2, angiver, at kære af Sø- og Handelsrettens afgørelser om forbud og påbud ikke har opsættende virkning, og at det følger af praksis fra landsretten, at der ikke er hjemmel til at tillægge kære af fogedrettens særskilte afgørelse om sagsomkostninger

opsættende virkning. For så vidt angår Højesterets kendelse udtalte landsretten:

"Det følger af U 2010.1651 H at kære til Højesteret af en afgørelse truffet af landsretten om at ophæve et af byretten nedlagt forbud kan tillægges opsættende virkning. Landsretten finder, at det ikke kan antages, at der er hjemmel til at tillægge kære af en kendelse om afvisning, som den af Sø- og Handelsretten trufne, opsættende virkning som begæret af Novartis."

Begrænset anvendelsesområde

På baggrund af landsrettens præmisser må Højesterets afgørelse anses at have et meget begrænset anvendelsesområde, sådan at den alene kan blive relevant i tilfælde, hvor landsrettens afgørelse om at omgøre en af byretten eller Sø- og Handelsretten truffet afgørelse i en midlertidig forbudssag kæres til Højesteret.

Landsrettens kendelse udgør et vigtigt fortolkningsbidrag i forhold til spørgsmålet om, hvorvidt kære af Sø- og Handelsrettens kendelser i midlertidige forbudssager kan tillægges opsættende virkning, og afgørelsen bekræfter, at det klare udgangspunkt er, at der ikke er hjemmel til at tillægge kære af Sø- og Handelsrettens afgørelser truffet efter retsplejelovens kapitel 40 opsættende virkning.

Kromann Reumert (Nicolaj Bording) repræsenterer Viatrix ApS (et af de sagsøgte selskaber) i sagen. Kæresagen verserer fortsat ved Østre Landsret.

Kontakt

Nicolai Lindgreen
Partner

Dir. +45 38 77 43 70
Mob. +45 40 61 14 82
nl@kromannreumert.com

Nicolaj Bording
Partner

Dir. +45 38 77 45 87
Mob. +45 61 63 54 38
nbo@kromannreumert.com

Victor Fasmer Henum
Advokatfuldmægtig

Dir. +45 38 77 12 19
Mob. +45 61 63 54 66
vifh@kromannreumert.com

Den juridiske guide til din virksomhed 2022

[Download rapporten >](#)

Metaverset, NFT'er og IP-krænkelser

I juniudgaven af IP-magasinet gav vi en introduktion til Non-Fungible Tokens ("NFT'er") og de juridiske udfordringer, der følger med fænomenets stigende popularitet. I denne artikel giver vi et indblik i nogle af de problemstillinger, som indehavere af immaterielle rettigheder skal være opmærksomme på, når deres rettigheder pludselig indgår i NFT'er eller optræder i det uendelige metaverse.

Metaverset og NFT'er - de nye døgnfluer?

Det er for længst slået fast, at internettet ikke blot var en døgnflue, som nogen ellers fremlagde det i 1990'erne. Spørgsmålet er dog, om de nye populære digitale fænomener - metaverse og NFT'er - også vil vise sig at blive for bestandigt, og i så fald, hvordan der sikres en retlig ramme, der tillader de mange nye muligheder uden at lade det blive Det Vilde Vesten.

Kort fortalt er metaverset et engagerende, digitalt netværk eller virtuelt univers, hvor brugerne, typisk via en digital figur (en avatar), kan gå på opdagelse og interagere med andre brugere. Metaverset understøttes af teknologier såsom virtual reality eller augmented reality, der tilføjer yderligere dimensioner eller funktioner til universet. Populære 2D-computerspil, som eksempelvis Fortnite, kan også ses som forløberne til metaverset, som vi kender det i dag.

Metaverset overfører en række handlinger, som vi kender fra den virkelige verden, til dette nye virtuelle univers. Mulighederne i metaverset omfatter alt fra at gå til koncert, shoppe den nyeste mode til sin avatar eller udvikle, udstille og udveksle digital kunst og digitale aktiver.

NFT

En NFT kan bedst beskrives ud fra akronymets enkeltdele: NFT'er er non-fungible tokens, hvilket betyder, at de repræsenterer unikke kryptografiske aktiver. I modsætning til eksempelvis kryptovalutaer som Bitcoin kan en NFT dermed ikke erstattes af en hvilken som helst anden NFT. Det underliggende aktiv vil oftest være digitalt og kan i princippet rumme alt fra fx musik til tekst, billeder eller videoer.

En NFT fungerer som et værktøj, der gør det muligt at dokumentere og verificere ejerskabet til det underliggende unikke aktiv, hvilket sker ved hjælp af blockchain-teknologi, som danner det teknologiske grundlag for NFT'er. NFT'er handles og auktioneres på online markedspladser, hvor den mest udbredte er platform er OpenSea.

Som beskrevet i vores artikel "Non-fungible tokens (NFTs)" medfører ejerskabet over NFT'er en ret til den datastreng, som NFT'en repræsenterer i den samlede blockchain. Erhververen af en NFT opnår derimod ikke retten til de immaterialrettigheder, der er knyttet til det underliggende aktiv, eksempelvis et digitalt billede eller et digitalt outfit, som NFT'en er knyttet til. Erhvervelsen af en NFT kan i ophavsretlig forstand sammenlignes med erhvervelsen af et maleri – man ejer det enkelte maleri, men man har ikke retten til at lave og sælge kopier eller bearbejdelser af maleriet. I visse tilfælde kan der dog knytte sig en begrænset licens til at bruge NFT'en på bestemte måder eller til bestemte formål ligesom det som hovedregel vil

være tilladt at videreoverdrage den enkelte NFT-eksemplar på samme vilkår.

I mangel af særregulering af NFT'er må den nuværende retstilstand antages at spejle, hvad der gælder allerede ved erhvervelsen af et hvilket som helst andet unikt aktiv, hvortil der er knyttet underliggende immaterialrettigheder. Eksempelvis opnår køberen af et unikt, ophavsretligt beskyttet maleri retten til at videresælge maleriet, men ikke retten til at trykke maleriets motiv på t-shirts og videresælge disse.

Klassiske krænkelssager i nye klæder

Selvom NFT'er og metaverset er to principielt uafhængige koncepter, har de det til fælles, at de udgør elementer af det "nye internet", som skaber både muligheder og udfordringer for indehavere af immaterialrettigheder.

Der har hidtil ikke været nogen kendte sager i Danmark, hvor rettighedshavere har oplevet krænkelser som følge af NFT'er og metaverset. I USA har der dog i løbet af det seneste års tid vist sig eksempler på virksomheder, der håndhæver deres rettigheder over for potentielle krænkelser ved disse nye internetkoncepter. Eksempelvis har det anerkendte modehus Hermès sagsøgt NFT-kunstneren Mason Rothschild. Mason Rothschild havde offentliggjort og solgt en serie af 100 NFT MetaBirkin-tasker i en række forskellige farver og udtryk. Hermès mener, at Rothschilds NFT-projekt snylter på mærkets eksklusivitet og krænker Hermès' velkendte varemærkeret til den ikoniske Birkin-taske. Rothschild gør gældende, at det er omfattet af hans kunstneriske ytringsfrihed og udgør "fair use" - en undtagelse, der er særlig for amerikansk ophavs- og varemærkeret.

Ny opmærksomhed om etablerede brands

Kunstneren sammenligner MetaBirkin-taskerne med Andy Warhol's brug af Campbell's tomat-suppedåser i 1960'erne, hvor Andy Warhol genoptrykte virksomheden konservedåser som farverig pop art. Selvom Campbell først modsatte sig Warhols brug af deres kendte varemærke, endte de angiveligt med at takke Warhol for at skabe øget opmærksomhed omkring deres brand.

På samme måde har produktionsselskabet Miramax modsat sig filmskaber Quentin Tarantinos påtænkte NFT-projekt omkring dele af manuskriptet til kultfilmen Pulp Fiction. Miramax hævder, at Tarantino forsøger at tjene penge på populariteten omkring NFTs, uden at han har de fornødne ophavsrettigheder til filmen. Sagen mellem Miramax og Tarantino illustrerer en konflikt, som mange, der har indgået aftaler om rettighedsoverdragelser, kan løbe ind i fremtiden - nemlig om en given licensaftale, der er indgået længe før NFT'er overhovedet fandtes, regulerer, hvem der har ret til at udnytte et værk som en NFT.

Fælles for disse sager er, at de er udtryk for klassiske krænkelstyper i nye klæder. Det vil vise sig, i hvor høj grad de eksisterende immaterialretlige love såvel som eksisterende aftaler om rettighedsoverdragelser vil tage højde for den nye teknologiske udvikling. Indtil der foreligger dansk retspraksis eller eventuel særregulering, må eventuelle krænkelssager skulle vurderes på baggrund af gældende ret, hvor både ophavsretsloven og varemærkeloven må anses for tilstrækkeligt teknologineutrale.

Fremtidsorienteret varemærkeregistrering

Danske virksomheder bør formentlig tænke både metaverset, NFT'er og beslægtede internetfænomener ind i deres registrerings- og håndhævelsesstrategi allerede nu. Eksempelvis har flere globale virksomheder for nylig udvidet deres varemærkeregistreringer til at omfatte varerne "virtual goods", "virtual tokens" og endda "non-fungible tokens (NFTs)". For varemærkeindehavere kan det derfor være relevant at se på, om nye eller eksisterende varemærker skal omfatte yderligere produkt- eller tjenestekategorier, der er relevante for virksomhedens online tilstedeværelse. Håndhævelsen af ophavsrettigheder vil også blive udbredt til deling og brug af værker som NFT'er og/eller som en del af metaverset. Udgangspunktet for de ophavsretlige krænkelssager vil være de allerede det gældende ophavsretlige regelsæt, hvorefter handlinger omfattet af ophavsmandens eneret kræver ophavsmandens tilladelse. Hvor rettighederne til et værk er overdraget delvist, vil det blive relevant for rettighedshavere at genbesøge eksisterende aftaler for at sikre sig, om, og i hvilket omfang, aftalerne tager højde for denne nye, teknologiske udvikling.

Kontakt

Martin Dahl Pedersen
Partner

Dir. +45 38 77 43 88
Mob. +45 24 85 00 17
mdp@kromannreumert.com

Tugba Karacan
Senioradvokat

Dir. +45 38 77 31 76
Mob. +45 61 20 35 16
tca@kromannreumert.com

Katinka Tanne Stevner Engel
Advokatfuldmægtig

Dir.+ 45 38 77 10 25
Mob. +45 24 86 00 89
ktse@kromannreumert.com

Årsberetning og CSR 2021

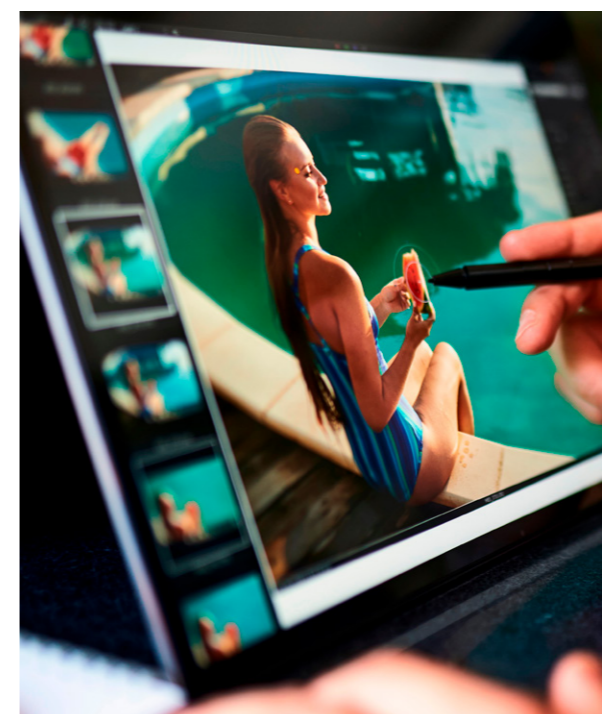

Scan koden for at downloade årsberetningen

KROMANN
REUMERT

Nye mærkningsregler på vej for retoucherede billeder

Derudover fremgår det af lovforslaget, at influencere, som direkte eller indirekte modtager betaling for et produkt, er omfattet af reglerne. Mærkningspligten vil derfor også være gældende, hvis der anvendes retoucherede billeder, eksempelvis i forbindelse med promovering af et nyt produkt.

Der er lagt op til, at mærkningen skal ske ved brug af et fælles statsligt mærke.

Manglende mærkning vil være strafbelagt

Manglende mærkning vil kunne straffes med bøde.

I sidste ende vil det være Forbrugerombudsmanden, der som den kompetente tilsynsmyndighed for overholdelse af markedsføringsloven skal foretage vurderingen af, om et reklamebillede er retoucheret og dermed omfattet af mærkningspligten. Til brug i denne vurdering vil Forbrugerombudsmanden kunne kræve, at det oprindelige billede indsendes, så en sammenligning kan ske.

Ved vurderingen af bødens størrelse vil der blive lagt vægt på overtrædelsens grovhed og den erhvervsdrivendes omsætning, jf. markedsføringslovens sædvanlige principper i forhold til overtrædelse. Hvis der er tale om en virksomhed, vil bødens størrelse skulle fastsættes efter den for nyligt indførte bødemodel (gældende pr. 1. januar 2022), hvor de erhvervsdrivende inddeles i otte kategorier efter deres størrelse målt på omsætning, og hvor der for hver kategori er fastsat tre overordnede bødeniveauer.

Erhvervsministeriet har i løbet af sommeren sendt et udkast til et lovforslag om mærkningspligt ved retoucherede reklamebilleder til høring (høringsfristen var den 18. august 2022). Lovforslagets formål er blandt andet at modvirke den eventuelle negative påvirkning, som børn og unge udsættes for igennem urealistiske reklamebilleder. Hvis loven bliver vedtaget, er det Erhvervsministeriets forventning, at loven vil træde i kraft den 1. juli 2023.

Hvilke ændringer vil kræve mærkning?

Ordlyden af den nye § 11 c i markedsføringsloven henviser til "retoucherede reklamebilleder, hvor kroppens facon, størrelse eller hud er ændret". Der er derfor sigtet efter mærkning af ændringer, som giver en falsk fysisk fremtoning. Lovforslaget nævner eksempelvis billeder, hvor muskler er gjort større, taljen er gjort smallere, halsen eller ben er gjort længere, ansigtet eller næsen er gjort smallere eller bredere, og øjne eller læber er gjort større eller mindre. Det fremgår også specifikt af bemærkningerne, at ansigt og hoved er omfattet, således at ændringer af f.eks. næse eller pander vil være omfattet. Det fremgår derimod også af lovforslaget, at fjernelse af røde øjne og ændring af øjen- eller hårfarve falder uden for mærkningskravet.

Kontakt

Pia Kirstine Voldmester
Partner
Dir. +45 38 77 10 15
Mob. +45 26 86 64 28
pkv@kromannreumert.com

Daiga Grunte-Sonne
Director, Advokat
Dir. +45 38 77 41 18
Mob. +45 61 20 99 95
dso@kromannreumert.com

Beskyttede oprindelsesbetegnelser i lyset af fetadommen

Ved dom af 14. juli 2022 i sag C-159/20, Kommissionen mod Danmark, fastslog EU-Domstolen, at Danmark har begået traktatbrud ved at undlade at standse danske mejeriers brug af den beskyttede oprindelsesbetegnelse "feta" i forbindelse med eksport til lande uden for EU. Dermed er der efter alt at dømme sat et endegyldigt punktum i den langstrakte saga om dansk "feta".

Baggrund

Betegnelsen "feta" har været registreret som beskyttet oprindelsesbetegnelse siden 2002. Beskyttelsen indebærer, at det alene er ost med specifikke karakteristika, der har sin oprindelse i et nærmere afgrænset geografisk område i Grækenland, som kan markedsføres under betegnelsen "feta".

Oprindelsesbeskyttelsen af "feta" har længe været en sten i skoen på danske mejerier, hvis succes med eksport af saltet, hvid ost - i hvert fald til en vis grad - påvirkes af, om osten må sælges under betegnelsen "feta". Efter at EU-Domstolen i 2005 afviste Danmarks argument om, at "feta" er en fri artsbetegnelse, har Danmark respekteret forbuddet mod markedsføring af danskproduceret ost under betegnelsen "feta" inden for EU's grænser.

Danmark har imidlertid på grundlag af en fortolkning af forordning nr. 1151/2012 om kvalitetsordninger for landbrugsprodukter og fødevarer, der både regulerer beskyttede oprindelsesbetegnelser og beskyttede geografiske betegnelser, fortsat tilladt anvendelse af betegnelsen "feta" for ost, der fremstilles i Danmark med henblik på eksport til tredjelande. Det er denne fortolkning af forordningen, der nu er blevet underkendt af EU-Domstolen.

Traktatbrudssagen

Sagen, der var anlagt af EU-Kommissionen med støtte fra Grækenland og Cypern, handlede for det første om, hvorvidt Danmark har tilsidesat sine forpligtelser i henhold

til artikel 13, stk. 3, i forordning nr. 1151/2012 ved at undlade at hindre eller standse danske mejeriers anvendelse af betegnelsen "feta" for ost ved eksport til tredjelande. For det andet skulle EU-Domstolen tage stilling til, om undladelser tillige udgjorde en krænkelse af princippet om loyalt samarbejde som omhandlet i EU-Traktatens artikel 4, stk. 3.

Tilsidesættelse af forpligtelser efter forordning nr. 1151/2012

Artikel 13, stk. 3, forpligter medlemsstaterne til at træffe de nødvendige administrative og retslige foranstaltninger for at hindre eller standse ulovlig anvendelse af beskyttede oprindelsesbetegnelser for produkter, der fremstilles eller markedsføres i den pågældende medlemsstat.

I dommen fastslog EU-Domstolen indledningsvist, at ordlyden af bestemmelsen ikke udelukker produkter produceret til eksport til tredjelande fra den beskyttelse, der tilkommer beskyttede oprindelsesbetegnelser. Hertil kommer, at formuleringen "fremstilles eller markedsføres" understøtter, at medlemsstaternes forpligtelser gælder for alle produkter, der fremstilles inden for Unionen, uanset om de er tiltænkt eksport til lande uden for EU.

Domstolen bemærkede herefter, at det er fast praksis, at EU-retlige bestemmelser ikke alene skal fortolkes på grundlag af deres ordlyd, men også med udgangspunkt i den sammenhæng, hvori de indgår, og de formål, de forfølger. I den henseende påpegede Domstolen, at formålet med registreringsordningen bl.a. er at beskytte producenterne mod unfair konkurrence, således at de kan opnå et rimeligt udbytte, der afspejler produkternes kvalitet, samtidig med at historiske produktionstraditioner bevares. Hertil kommer hensynet til at sikre ensartet beskyttelse af oprindelsesbetegnelser som en intellektuel ejendomsret inden for Unionens område. Der er således tale om hensyn, der også gør sig gældende ved eksport til tredjelande.

I lyset af dette fandt EU-Domstolen, at Danmarks passivitet over for danske osteproducenters fortsatte anvendelse af betegnelsen "feta" udgjorde en tilsidesættelse af artikel 13, stk. 3.

Brud på EU-Traktatens artikel 4, stk. 3

For så vidt angik Kommissionens påstand om Danmarks krænkelse af loyalitetsprincippet i EU-Traktatens artikel 4, stk. 3, bemærkede EU-Domstolen, at grundlaget for påstanden var præcis den samme adfærd, som begrundede påstanden under artikel 13, stk. 3.

Krænkelse af Traktatens artikel 4, stk. 3, ville forudsætte, at Danmark - ud over at undlade at standse eksporten af ost under betegnelsen "feta" - tillige havde foretaget handlinger eller afgivet erklæringer med henblik på at svække Unionens position i internationale forhandlinger, hvilket ikke fandtes at være tilfældet. Som Generaladvokaten bemærkede i sit forslag til afgørelse, er det ikke i sig selv i strid med artikel 4, stk. 3, at medlemsstater anlægger en fortolkning af EU-retten, der adskiller sig fra Kommissionens.

Dommens betydning i bredere forstand

Med dommen har EU-Domstolen tydeligt udstukket rammerne for fortolkning af artikel 13, stk. 3. Fremadrettet anvendelse af en beskyttet oprindelsesbetegnelse for danskproducerede varer, der ikke opfylder den gældende varespecifikation, må herefter anses for udelukket, også selv om varerne eksporteres til tredjelande, som EU ikke har indgået handelsaftaler med.

Generaladvokaten påpegede i sit forslag til afgørelse, at sagen angår et skisma mellem to forskellige fortolkningsmuligheder baseret på den ikke helt entydige ordlyd af artikel 13, stk. 3.

Definitioner

En **beskyttet oprindelsesbetegnelse (BOB)** er forbeholdt produkter, der a) har deres oprindelse et bestemt sted i en specifik region eller (undtagelsesvist) i et specifikt land, b) hvis kvalitet eller karakteristika hovedsageligt eller fuldstændigt kan tilskrives det bestemte geografiske miljø med dets naturbetingede og menneskelige faktorer, og c) hvis produktionsfaser alle har fundet sted i det pågældende geografiske område.

En **beskyttet geografisk betegnelse (BGB)** er forbeholdt produkter, der a) har deres oprindelse et bestemt sted, i en region eller i et land, b) hvis kvalitet, omdømme eller øvrige karakteristika hovedsagelig kan knyttes til dette geografiske område, og c) hvor mindst én fase i produktionen har fundet sted i det pågældende geografiske område.

Den første fortolkningsmulighed, som var den Kommissionen anvendte, angår beskyttelsen af oprindelsesbetegnelser som intellektuel ejendomsret med henblik på at beskytte traditionelle producenter og dermed sikre produktdiversitet på markedet. Den anden fortolkningsmulighed, som Danmark uden held gjorde gældende, bygger grundlæggende på handelsliberalisering og princippet om, at fri samhandel er udgangspunktet, der alene kan fraviges i særlige tilfælde.

Ved at lægge sig fast på den immaterialretlige fortolkning sikrer EU-Domstolen beskyttede oprindelsesbetegnelser en vidtrækkende immaterialretlig beskyttelse, der på mange måder svarer til den varemærkeretlige beskyttelse af velkendte mærker. Således vil enhver direkte eller indirekte kommerciel brug af en beskyttet oprindelsesbetegnelse for sammenlignelige men ikke omfattede produkter udgøre en krænkelse, såfremt brugen indebærer udnyttelse af betegnelsens omdømme. Dette gælder også, selv om produktets egentlige oprindelse samtidig er angivet, eller hvis betegnelsen ledsages af udtryk såsom "art", "type", "efterligning" o.lign.

Selv om dommen formentlig markerer enden på Danmarks "fetaeventyr", kan danske fødevarerproducenter til gengæld finde trøst i, at danske beskyttede geografiske betegnelser som f.eks. Danablu og Lammefjordskartofler som udgangspunkt er berettiget til en tilsvarende stærk immaterialretlig beskyttelse.

Kontakt

Kolja Staunstrup
Partner

Dir. +45 38 77 43 91
Mob. +45 61 61 30 30
kos@kromannreumert.com

Tugba Karacan
Senioradvokat

Dir. +45 38 77 31 76
Mob. +45 61 20 35 16
tca@kromannreumert.com

Anne-Sophie Kofoed Rasmussen
Advokatfuldmægtig

Dir. +45 38 77 12 10
Mob. +45 51 38 17 31
askr@kromannreumert.com

“

The experience, high legal standards, creativity, clear communications, business understanding and availability – these are among the qualities that make the IP practice at Kromann Reumert's unique

Legal500

“

One of the top firms in Denmark for patent litigation.

Chambers

Kromann Reumerts IP-afdeling

Kromann Reumert er Danmarks førende advokatvirksomhed med kontorer i København, Aarhus og London.

Vi er omtrent 500 medarbejdere, hvoraf cirka 300 er jurister, der tilsammen dækker en lang række specialeområder, heriblandt rådgivning inden for IP til klienter i ind- og udland.

Vi er én af de største juridiske afdelinger for IP i Danmark, og vores specialister har været involveret i nogle af de mest omfattende sager på området.

Vores rådgivning dækker alle facetter af IP-området. Rådgivningen skræddersyes altid til den enkelte klients behov og baseres på et indgående samarbejde med og kendskab til klientens organisation og forretning.

En del af vores IP-afdeling udgøres af en administrationsenhed, der siden 2013 har håndteret administration af klienters porteføljer inden for varemærker, design og domæner.

Vi tilbyder blandt andet rådgivning inden for:

- Retssager vedrørende krænkelse, gyldighed, forbud samt bevissikring
- Tvister ved nationale og internationale administrative myndigheder
- Udarbejdelse af aftaler
- Virksomhedsoverdragelser
- Udarbejdelse af IP-strategier
- Administration af porteføljer inden for varemærker, designs og domæner.

Som det eneste danske advokatfirma er vi medlem af Lex Mundi – et omfattende internationalt netværk af 160 uafhængige advokatfirmaer med mere end 21.000 advokater. Vores klienter får derfor en enestående adgang til kvalitetsrådgivning i flere jurisdiktioner og til et netværk af eksperter fra hele verden.

KROMANN REUMERT

Hos Kromann Reumert sætter vi standarden. Sammen. Vi leverer værdiskabende løsninger og rådgivning med engagement og nærvær. Det gør vi med fokus på værdierne kvalitet, forretningsforståelse, samarbejdsglæde og troværdighed. Vi er Danmarks førende advokatvirksomhed med kontorer i København, Aarhus og London.

KØBENHAVN Ø
SUNDKROGSGADE 5
DK-2100 KØBENHAVN Ø

AARHUS
RÅDHUSPLADSEN 3
DK-8000 AARHUS C

LONDON
65 ST. PAUL'S CHURCHYARD
LONDON EC4M 8AB

ADVOKATFIRMA
KROMANNREUMERT.COM
TLF. +45 70 12 12 11